

Місяць у хмарині, як в брилі...

Сергій Єсенін

Місяць у хмарині, як в брилі,
Пахощами нас дурманять квіти.
Як спокійно й хороше бродити
Просторами синьої землі!

Десь далеко спить собі Багдад,
Там жила й співала Шахразада.
Де тепер казок її відрада?
Віддзвенів давно забутий сад.

Плити недоглянутих могил
Поросли на цвинтарі травою.
Не змітай і ти з них давній пил,
Не схиляйся низько головою.

Як на світі гарно! Озирнись:
Кожна квітка твій цілунок манить.
З ворогом у серці помирись –
І тебе блаженством ошафранить.

Треба просто жити і кохатись.
З милою цілуйся і гуляй,
А захочеш мертвим поклонятись,
То живих, принаймні, не займай.

Хай ширазський місяць світить срібно
На поля, на листя верховіть.
Тих, кому нічого не потрібно,
Можна лиш на світі пожаліть.

Переклад Олександра Грязнова